

indført et *Børnetillæg*. Da Invalidere-nyderne som Følge af deres yngre Alder almindeligvis vil have større Forsørgerbyrder end Aldersrentenyderne, vil dette Tillæg i særlig Grad have Betydning for Invaliderne.

Foruden de nævnte Tillæg gives der ifølge Lovforslaget Mulighed for at yde særlig vanskelig stillede Invalide- og Aldersrentenydere et *personligt Tillæg*, idet der stilles et Beløb af indtil 5 pCt. af Grundbeløbene af samtlige Invalidere og Aldersrenter i Kommunen til Kommunalbestyrelsens Raadighed til dette Formaal. Omend man mener ved Fastsættelsen af Renternes Grundbeløb, Fradragsreglerne og de foran omhandlede Tillæg at have afpasset Ydelserne under behørig Hensyntagen til Rentenydernes forskellige Forhold, vil der naturligvis kunne forekomme Tilfælde, hvor en særlig Hjælp er fornøden, og hvor Kommunalbestyrelsen bedst vil være i Stand til at træffe den rigtige Afgørelse. Saadant Tillæg vil det f. Eks. være rimeligt at yde, naar en Aldersrentenyder allerede forinden sit fyldte 80. Aar paa Grund af Alderdomssvækkelse er kommen i en hjælpeløs Tilstand, eller naar svær Sygdom medfører særlig vanskelige Forhold, som ikke afhjælpes tilstrækkelig gennem den Sygehjælp, Rentenyderen iøvrigt har Adgang til.

h. Sygehjælp til Rentenydere. Da det er en Forudsætning for at opnaa Invalide- eller Aldersrente, at vedkommende er sygeforsikret, vil Rentenyderen som Regel kunne faa fornøden Sygehjælp gennem Sygekasserne. Hvis han kun er bidragydende Medlem paa det Tidspunkt, da der bliver Spørgsmaal om at opnaa Rente, er Retten til at oppebære Rente ifølge Forslagets § 38, Stk. 3, betinget af, at paagældende søger Optagelse som nydende Medlem og forbliver staaende som saadan, saalænge han opfylder Betingelserne derfor. Hvis imidlertid en Rentenyder ifølge Sygeforsikringens Regler ikke kan blive eller vedblive at være nydende Medlem, skal Lægehjælp, Kur og Pleje ydes af Kommunen, og naturligvis uden at det faar Fattighjælps Virkning (§ 79, Stk. 2). Kommunens Udgifter hertil refunderes den efter samme Regler, som gælder med Hensyn til Renteydelserne.

i. Renternes Fastsættelse og Udbetaling. Medens det, ligesom hidtil, tilkommer Invalideforsikringsretten at afgøre, om Invaliditet paa Grund af Svaghed foreligger, og Sygekassedirektøren at afgøre, om de formelle Betingelser for at oppebære Inva-

lidenterente er til Stede, paahviler det Kommunalbestyrelsen at beregne Rentens Størrelse, derunder navnlig at træffe Afgørelse med Hensyn til Fradragsreglernes Indflydelse paa denne. For Aldersrentens Vedkommende tilkommer Afgørelsen, ligesom hidtil, alene Kommunalbestyrelsen, og begge Slags Renter udbetales af denne.

Naar man saaledes har overført Arbejdet med Invalidere og Rentens Udbetaling fra Sygekasserne til Kommunerne, skyldes det to Hensyn. For det første har man anset det for rigtigt at fritage Sygekasserne for det forøgede Arbejde, som den foreslaede Graduering af Renten og Indførelsen af de forskellige Tillæg vil føre med sig. Men dertil kommer, at det, naar Invalidere beregnes efter omtrent samme Regler som Aldersrenten, vil være det eneste naturlige at henlægge denne Beregning til Kommunalbestyrelsen; og naar denne saaledes alligevel skal have med Sagen at gøre, vil det være rimeligt ogsaa at lade den foretage Udbetalingen. For Kommunalbestyrelserne, der i Forvejen udbetaler ca. 100 000 Aldersrenter, vil det være et forholdsvis mindre Arbejde end for Sygekassebestyrelserne, at udbetale de ca. 25 000 Invalidere. — Af den som Bilag 1 trykte Skrivelse (Punkt 8) fremgaar, at Sygekassenaævnet har tiltraadt, at Udbetalingen henlægges fra Sygekasserne til Kommunerne.

j. Helbredelsesforanstaltninger overfor Invalidere eller forsikrede, der trues af Invaliditet, kan iværksættes efter Regler, der svarer til de nugældende. Man har imidlertid foreslaaet en betydningsfuld Tilføjelse til disse Regler, idet Invalideforsikringsretten ifølge § 63 skal være bemyndiget til overfor Børn under 15 Aar at iværksætte de i Loven omhandlede Helbredelsesforanstaltninger, naar der utvivlsomt er Fare for, at Invaliditet vil indtræde, hvis saadanne Foranstaltninger undlades, eller saafremt en indtraadt Invaliditet utvivlsomt ved saadanne Foranstaltninger vil kunne bedres betydelig. Uagtet Børnene ikke selv er invalideforsikret, har man anset det for rigtigt, at lade saadanne Helbredelsesforanstaltninger foretage efter denne Lovs Regler; i Betragtning af Forsikringens Udbredelse og Karakter af Folkeforsikring er det nemlig højest sandsynligt, at disse Foranstaltninger, foruden i første Række at gavne Børnene, indirekte vil komme Forsikringen til Gode. — Værdien af den omhandlede Bestemmelse vil afhænge af, i hvor høj Grad Retten faar Kundskab om de paagældende Tilfælde; der